

Ūkė Pūkė nubunda

Drėgnas rudens vėjas šniokštė tamsiose Liepojos gatvėse. „Atsargiai! Vėjas!“ – Ūkė Pūkė sutrikusi perskaitė užrašą ant įspėjamojo ženkle, į kurį vos neatsitrenkė.

„Kaipgi man išvengti vėjo, jeigu jis TOKS smarkus?“ – svarstė Ūkė Pūkė. Ji nerimavo, kad pavėluos į susitikimą. „Įdomus miestas... Toks vėjuotas“, – tipendama pirmyn tebemaštė apie keistąjį ženklą. Bet vėjas nepaliko pelėdžiukės ramybėje: čiupo ją ir ėmė purtyti, purtyti, purtyti...

– Labas rytas, Ūkė Pūke! Oi, tu mano miegale, laikas keltis, gana jau sapnuoti! – Kristupas iškėlė savo mėgstamiausią žaisliuką iš šilto patalo, apsikabino ir nubėgo į vonią atlikti svarbių ryto darbų – išsivalyti dantų ir nusiprausti po dušu.

– Kai tavęs nebuvo, valydamasis dantis aš labai liūdėdavau – juk paprastai mes visada darome tai kartu, – makaluodamas po burną dantų šepetėliu Kristupas bandė palaikyti pokalbį su Ūkė Pūke, be kurios net ir miegoti neidavo. O ji visai netrumpai viena pati buvo pasilikusi Italijoje, prie nuostabiojo Komo ežero.

– Nieko, nieko – čia tau buvo kaip kokia neilga kelionė darbo reikalais, – niurnėjo Kristupas, apimtas kuo puikiausios nuotaikos. – Mano žaislas labai protingas, kelionėse apsieina be manęs, nes man dar tik devyneri, – juokėsi berniukas.

Iš to smagumo trupučiuką dantų pastos jis išspaudė ir ant Ūkės Pūkės snapelio, o tada paskelbė:

– Dantgraužių puota Kristupo ir Ūkės Pūkės burnose oficialiai baigta – būk pasveikinta, nauja diena, mūsų dantukai švarūs, o burnos kvapas gajvus!

Meiliai suglaudę skruostus, abudu bižiuliai džiugiai išlėkė iš vonios ir pasileido ten, iš kur sklido gardus blynų kvapas. Tai reiškė, kad mama, kaip visada, parodė savo meistriškumą – ant stalo jų jau laukė skaniausi pusryčiai.

Ūkės Pūkės pagrobimas

Kol Kristupas pasigardžiuodamas vieną po kito dorojo blynus ir laužydamas sveikos mitybos taisykles barstė juos cukrumi, prie stalo, niūniuodamas smagią dainelę, prisėdo mažasis broliukas.

- Broli, žiūrėk, kas ten už lango, – mostelėdamas rankute lango pusėn, mažylis gudriai nukreipė Kristupo dėmesį.
  - Ten nieko nėra, – atsakė Kristupas ir kaip niekur nieko pusryčiavo toliau.
  - Man nesinori valgyti, – pareiškė mažylis ir kaip kulka nulėkė į savo kambarį antrame aukšte.
  - Ei, o kur Ūkė Pūkė? – sušuko Kristupas. – Tu paėmei? Tu tikras mažvaikis! Mažvaikis! – piktai rėkdamas Kristupas nusivijo brolių, bet šis jau buvo spėjęs Ūkė Pūkę įsinešti į savo kambarį ir paslėpti. Puiki nuotaika išgaravo akimirksniu.
  - Kodėl taip elgiesi, maaaaažvaiki? – kliegė Kristupas. Jis tikrai nenorėjo darsyk netekti savo mėgstamo žaislo.
  - Mama, padėk – brolis mane puola! – mažylis griebėsi gynybos. Vėl nukreipęs dėmesį, mikliai užsirakino.
- Veltui Kristupas trankė brolio kambario duris. Jis žinojo, kad Ūkei Pūkei pavojus negresia, brolis jai nieko nedarys, tačiau toks negarbingas elgesys jį siutino.
- Tu man už tai sumokėsi DU eurus! – bambėjo Kristupas. Tada pasiėmė kuprinę ir nulipo į prieškambarį – reikėjo rengtis ir eiti į mokyklą.
  - Kai grįšiu, kad Ūkė Pūkė būtų mano kambaryje, lovoje!

Nematytas kambarys

Jaunėlis, regis, tenorėjo paerzinti brolių, nes vos Kristupas išėjo, Kasparas pamiršo ir Ūkė Pūkė. Pamiršo ir nuskubėjo į brolio kambarį žaisti su kitais žaislais.

Ūkė Pūkė čia dar nebuvo lankiusis. Kasparo kambarys buvo geltonas, ant sienos – plakatai su piratais, grindys pribarstytos lego kaladėlių, o ant rašomojo stalo dunksojo įspūdingo dydžio akvariumas su įvairiaspalvėmis žuvytėmis. Buvo čia ir būgnas, šokdynė, žaislinis kasos aparatas, keli sviediniai, kojėnė... Visko tiek daug – šis kambarys labai skyrėsi nuo Kristupo kambario, kuriame vyravo kone pedantiška tvarka. Kai užaugęs, Kristupas bus išradėjas – sumanys ir padarys naujoviškų daiktų. O Kasparui patinka futbolas ir būgnai – tai nenuoramų berniūkščių pomėgiai.

„Tai mat, kokie jie skirtingi“, – pamanė Ūkė Pūkė.

Ramiai sau tyrinėdama nematytą kambarį ji išgirdo, kaip iš namų išeina ir Kasparas su mama. Pelėdžiukė liko viena. „Na, ką gi, visa diena namuose – man vienai“, – apsidžiaugė ji ir smagiai sumosavo sparnais.

